

Celem wsparcia polityki zagranicznej

Flota U.S.A. i W. Brytanii na Morzu Śródziemnym

WASZYNGTON, 1.X (Reuter) — Amerykański minister marynarki Forrestal oznajmił, że amerykańskie siły zbrojne, przebywające na Morzu Śródziemnym, znajdują się tam celem wsparcia amerykańskiej polityki zagranicznej i pozostaną tam tak długo, jak będzie potrzebne.

Marynarka Stanów Zjednoczonych jest dalej czujna na Atlantyku wschodnim i na Morzu Śródziemnym dla urzeczywistnienia następujących celów pokojowych:

1) dopomoczenie alianckiemu rządowi w ich zadaniach na terytoriach okupowanych,

2) ochrona interesów amerykańskich w wymienionych strefach.

Minister zaznaczył, że zgrupowana lotnictwa zostanie przewożona rycynie wysłane na wody europejskie dla przeszkolenia oraz w tym celu, by dać lotnikom możliwość zwiedzenia europejskich krajów. Na wodach europejskich znajdują się obecnie krążowniki eskadry śródziemnomorskiej, eskadra kontrtorpedowców i okręty pomocnicze. Nadolniskowiec „Roosevelt” będzie w cofany, ale na jego miejsce przędzie inna podobnej klasy.

Minister Forrestal zakończył twierdzeniem, że te podróże umożliwią oficerom i marynarzom zapoznanie się z obcymi krajami i tradycjami tych krajów i umożliwią lepsze zrozumienie między narodami.

NA POKŁADZIE „MAURITIUS”, 1.X (Reuter) — Okręty brytyjskie

Zarubin ambasadorem ZSRR w Londynie

LONDYN, 1.X (Reuter) — Radio moskiewskie donosi, że dotychczasowy ambasador ZSRR w Ollawie Zarubin został mianowany ambasadorem w Londynie.

LONDYN, 1.X (Reuter) — Redaktor dyplomatyczny Reutera dowiaduje się, iż rząd brytyjski wyraził zgodę na mianowanie nowym ambasadorem sowieckim w Londynie, Zarubina który był jak wiadomo przedstawicielem Sowietów w Kanadzie w czasie wykrycia w tym kraju wielkiej afery szpiegowskiej.

State tarcia z rządem Tita

Dziennikarze powinni być wolni od wszelkich presji

LONDYN, 1.X (Reuter) — Niezależny tygodnik „Economist”, komentując nieporozumienia wynikłe między rządem jugosłowiańskim a agencją Reutera, wskutek których korespondent Reutera w Belgradzie został aresztowany, pisze, że wypadek ten wiąże się z zasadą „o pierwszorzędnej wadze dla wszystkich tych którzy chcą zachować niezależność prasy. Rzeczą najbardziej niepokojącą w tej całej sprawie jest wyraźna tendencja zmu-

skie, które przeprowadzają manewry jesienne na wschodnich wodach śródziemnomorskich, znajdując się obecnie w różnych portach Grecji i Krety.

4 października rozpoczną one nową fazę manewrów w rejonie Cypru, a 25 października odpłyną na Maltę.

MOSKWA, 1.X (TASS) — Sowietka „Prawda” omawiając manewry arktyczne amerykańsko-kanadyjskie, twierdzi że manewry te nie przyczyniają się do wzmocnienia pokoju i są zorganizowane przez te czynniki, które straszą groźbą możliwości inwazji Stanów Zjednoczonych przez nieznane mocarstwo od strony bieguna północnego.

„Najazd na Polskę — typowym przykładem agresji”

Orzeczenie w procesie zbrodniarzy wojennych Dziś ogłoszenie wyroków indywidualnych

NORYMBERGA, 1.X (Reuter) — Wczoraj o godzinie 10.04 sędzia Lawrence rozpoczął odczytywanie wyroku przeciw przestępcom wojennym w Norymberdze.

Samochody pancerne i czołgi blokują dostęp do budynku w Norymberdze. Kontroluje się dokumenty wszystkich przejeżdżających samochodów. W więzieniu większość oskarżonych wysłuchała nabożeństw katolickich i protestanckich, a księża obu wyznań odwiedzają cele. Specjalna straż ustanowiona w więzieniu broni wszelkich dróg możliwej ucieczki.

LONDYN, 1.X (R) — Trybunał norymberski ogłosił pierwszą część wyroku w procesie przestępców wojennych. Wyrok ten obejmuje orzeczenie sądu międzynarodowego, ocenające postępowanie 7 głównych organizacji hitlerowskich.

Postawione były w stan oskarżenia organizacje, liczące 3 miliony członków: SA (Sturmabteilung) która liczyła ponad 1 milion ludzi, naczelne dowództwo niemieckie

OKW (Oberkommando der Wehrmacht), oraz sztab generalny armii niemieckiej, liczące razem 130 generałów i wielu innych wyższych oficerów. Do SS (Sturmstaffeln, SD (Sicherheitsdienst) i Gestapo (Geheime Staatspolizei) należało według kolejności 1.600.000 i 40.000 ludzi.

Trybunał norymberski orzekł, że kierownictwo partii, Gestapo, SS i SD są winne popełnienia zbrodni wojennych jako całość i sama przynależność do każdej z tych organizacji jest już przestępstwem, natomiast członkowie rządu niemieckiego, OKW i sztabu głównego oraz członkowie SA nie popełnili przestępstwa przez samo należenie do danych komórek partii. — SA zajmowało się hulgaństwem i popełnianiem zbrodni wewnątrz Niemiec, co obecnie nie jest rozpatrywane przez trybunał norymberski, tym niemniej członkowie gabinetu Rzeszy, OKW i SA będą oskarżeni i sądzeni indywidualnie za haniebne zbrodnie, popełnione indywidualnie, a materiał dowodo-

wy został już zebrany i jest w posiadaniu sądu. Trybunał uznał za słuszną teorię spisku hitlerowskiego przeciwko pokojowi.

Przechodząc do agresji przeciwko poszczególnym krajom, sąd aliancki w Norymberdze stwierdził, że najazd niemiecki na Polskę był przykładem typowej wojny agresywnej, która przerodziła się w pożar światowy. Inwazja Danii i Norwegii miała charakter napastniczy, nie obronny. Najazd na Belgię, Holandię i Luxemburg był pozbawiony wszelkiego usprawiedliwienia. Wbrew zapewnieniom udzielonym tym krajom, Niemcy dokonali gwałtownej agresji na Jugosławię i Grecję. Odrzucono teorię niemiecką, jakoby wojna z Rosją miała charakter obronny i jakoby dowództwo niemieckie chciało jedynie bronić się przeciw spodziewanej inwazji sowieckiej. Podkreślono, że przeciwnie, Rosja lojalnie wypełniała obowiązki, wynikające z paktu z Niemcami.

Członkowie najwyższego dowództwa niemieckiego oraz sztabu

generalnego byli w największej części odpowiedzialni za cierpienia milionów kobiet i dzieci. Bez ich przywództwa wojskowego najeżdżacza ambicja Hitlera i jego towarzyszy byłaby akademicka. Oskarżeni generałowie należeli niewątpliwie do bezlitosnej kasty militarnej, a militarizm niepełnie wspólnie ze swym ostatnim sojusznikiem — na rodowym socjalizmem kwitnął może jeszcze lepiej, niż dawniej.

Jeśli chodzi o obronę oskarżonych, która podtrzymywała tezę, że oskarżeni musieli słuchać Hitlera, który był dyktatorem i pod którego dyktando wykonywano wszystko, sąd nie podzielił tego zdania. Bez przemysłowców, dyplomatów i wojskowych Hitler nie mógł dokonać tego, co dokazał. Ludzie ci są współodpowiedzialni za czyny Hitlera, którego cele znali i któremu pomagali. Niestuszną też jest teza, iż oskarżeni nie mogą odpowiadać za to, co nie było objęte kodeksem karnym, gdyż po gwałceni oni podstawowe prawa ludzkie, jasne dla każdego.

Powyższa pierwsza część wyroku była odczytana kolejno przez wszystkich członków trybunału częściami. Wyrok na poszczególnych oskarżonych będzie odczytany we wtorek.

NORYMBERGA, 1.X (Reuter) — Cztery generałowie z alianckiej rady kontrolnej odbyli rozmowę z oskarżycielami trybunału norymberskiego celem ustalenia sposobu wykonania wyroku śmierci oraz kar więzienia, jakie będą wydane na hitlerowskich przestępców wojennych.

Donoszą, iż postanowiono, iż ewentualne wyroki śmierci będą wykonywane po upływie dwóch tygodni od chwili ogłoszenia wyroków w drodze zgilotynowania, przy czym będzie się unikało jakiegokolwiek reklamy. Nie wiadomo, czy wykonanie wyroku nastąpi w Berlinie, czy Norymberdze.

WIEDEN, 1.X (Reuter) — Światowej sławy chirurg prof. Hans Eppinger, który w roku 1940 leczył Stalina, popełnił samobójstwo gdy stawiał się przed trybunałem w Norymberdze.

Wysuwa się przypuszczenie, iż Eppinger był zamierzany w doświadczeniach, przeprowadzanych w Dachau.

Po strąceniu przez titowców 2 samolotów USA

Min. Byrnes sprzeciwił się wysłaniu nadfortec z bombami atomowymi

WASZYNGTON, 1.X (Reuter) — „New York Post” podał sensacyjną wiadomość, że w czasie znanej wymiany not dyplomatycznych między Ameryką a Jugosławią — po strąceniu dwóch samolotów amerykańskich przez oddziały Tita — minister Byrnes sprzeciwił się w ostatniej chwili wysłaniu do Europy czterech ugrupowań latających fortet z bombami atomowymi na pokładzie.

Amerykańskie ministerstwo wojny odmówiło udzielenia jakiegokolwiek komentarzy w tej sprawie. Zwracają natomiast uwagę na to, że powyższa wiadomość została podana przez tego samego dziennikarza, który pierwszy zdobył informacje o ćwiczeniach polarnych amerykańskich sił zbrojnych na Alasce i Aleutach.

Ponowienie żądań w sprawie cieśnin było zaskoczeniem

W CIĄGU 5 MINUT TURCJA MOŻE WEJŚĆ DO WOJNY Z KAŻDYM WROGIEM

STAMBUL, 1.X (AP) — Doskonale poinformowany korespondent Greenvald podaje, że wielce wskazuje na to, iż może stać się cos

nienormalnego. Armia jest w stanie alarmu.

Z kół zbliżonych do rządu tureckiego podają, iż w ostatnich dniach wzmógł się pesymizm i oczekuje się tam wydarzeń ze wzrastającą podejrzliwością. Tureckie koła rządowe podkreślają, iż Turcja jest gotowa na wszystko i w ciągu 5 minut może ona wejść do wojny z każdym wrogiem.

Radio sowieckie podaje, że nota sowiecka została doręczona 24 września, ale ogłoszona ją dopiero później.

ANKARA, 1.X (Reuter) — Nowa nota, w której Rosja domaga się przyznania jej łącznie z Turcją prawa do obrony cieśnin, zaskoczyła koła Ankarę, gdzie utrzymywano, że Rosja nie podnieśli więcej tej sprawy przed zakończeniem konferencji pokojowej.

NOWY JORK, 1.X (Reuter) — W dyplomatycznych kołach Ameryki podają, że Stany Zjednoczone

i Wielka Brytania prowadzą podobno rokowania w sprawie nowych żądań sowieckich odnośnie cieśnin czarnomorskich. Mocarstwa anglosaskie zamierzają, według tych źródeł, poprzeć w całej pełni stanowisko Turcji.

W Waszyngtonie stwierdzają, że Byrnes i Bevin zamierzają sprzeciwić się z całą stanowczością: — 1) jakiegokolwiek ekspansji sowieckiej w kierunku Dardanell i 2) jakiegokolwiek ewentualnym bezpośrednim rokowaniem turecko-sowieckim, zmierzającym do załatwienia sprawy cieśnin.

Gen. Eisenhower we Frankfurcie

LONDYN, 1.X (R) — Do Frankfurtu przybył gen. Eisenhower, który oświadczył, że zamierza spotkać się z sowieckim marszałkiem Sokolowskim w Berlinie

Rewelacje generałów niemieckich o planach Hitlera wobec W. Brytanii

M. p., we wrześniu

„Sunday Dispatch” w jednym z numerów wrześniowych zamieszcza sensacyjny artykuł pióra światowej sławy komentatora wojskowego, Liddell Hart'a, oparty na jego rozmowach z marsz. Rundstedtem i gen. Kleistem o stanowisku Hitlera podczas historycznych dni kampanii we Francji. Liddell Hart jest znanym pisarzem wojskowym, autorem licznych książek, niezmiernie popularnym nie tylko na terenie W. Brytanii, ale również i w Niemczech, w związku z czym miał możliwość odbycia szeregu rozmów z generałami niemieckimi, znajdującymi się obecnie w niewoli brytyjskiej.

Podajemy w skróceniu pierwszy z serii artykułów Hart'a.

„Uratowanie się armii brytyjskiej z Francji nazywane jest często cudem Dunkierki. Oto jest odpowiedź i wyjaśnienie tego cudu, dane mi przez marsz. Rundstedta, gen. Kleista i innych generałów niemieckich. Interwencja Hitlera uratowała armię brytyjską — nagił rozkaz z jego kwatery głównej, przekazany telefonicznie, powstrzymał niemieckie oddziały pancerne, gdy znajdowały się one już przed Dunkierką, i zatrzymał je na miejscu tak długo, aż wojska brytyjskie miały możliwość osiągnięcia portu i wydostania się z kleszczy niemieckich.

Aczkolwiek armia brytyjska uratowała się z kontynentu, posiadała ona niewiele broni, dla obrony Wysp Brytyjskich. W swoim czasie wiercono, że pociąg Luftwaffe w Błwie o Wielką Brytanię uratowałoby Wyspy Brytyjskie przed inwazją. Jest to tylko częściowe wytłumaczenie — istotnym powodem dlaczego inwazja nie miała miejsca jest niechęć Hitlera do podboju W. Brytanii. Interesował się on mało przygotowaniami do inwazji i nie przynaglał do operacji, a przy pierwszej okazji anulował wszystkie zarządzenia.

Podczas gdy Hitler „uratował” W. Brytanię, Francja została podobna wbrew stanowisku jego generałów. Wszyscy oni byli pełni wątpliwości przed powzięciem decyzji ofensywy na zachodzie. Jedynie Hitler — jak oświadczył szef oddziału operacyjnego Rundstedta, gen. Blumentritt — wierzył w możliwość zdecydowanego zwycięstwa. Po zwycięstwie nad Polską oraz po podziale Łupów z Rosją, Hitler uczynił propozycję pokojową mocarstwom zachodnim. Gdy propozycje jego zostały odrzucone zaczął się obawiać swego partnera — Rosji. Wyrażał poglądy, że długotrwała wojna na wyczerpanie z W. Brytanią i Francją, zużyje stopniowo ograniczone zasoby Niemiec i wystawi je na atak od tyłu, przez Bosję.

Hitler był przekonany, że dysponuje większą siłą i lepszym sprzętem wojennym, dla pociągnięcia Francji. Generałowie niemieccy nie podzielali jego poglądów. Naczelny Wódz von Brauchitch występował przeciwko ofensywie na Francję, podobnie jak i szef sztabu generalnego, gen. Halder. Po konferencji z Hitlerem obaj ci generałowie rozważali plan wydania rozkazu wojskom niemieckim na zachodzie, maszerowania na Berlin, celem obalenia Hitlera i jego reżimu. Na drodze do zrealizowania tych planów stanął gen. Fromm, którego ironia losu, wpłynęła w zamach na życie Hitlera w lipcu 1944 roku.

Gen. Blumentritt ujawnia, że od listopada 1939 r. do kwietnia 1940 roku jedenaście razy wojska stojące na zachodzie, otrzymały rozkaz gotowości do rozpoczęcia ofensywy w ciągu 48 godzin. Te nieustannie anulowania rozkazów ofensywy wytworzyły w kołach sztabowych przekonanie, że Hitler jedynie bluffuje i ma jedynie na

celu nakłonienie aliantów do przyjęcia jego propozycji pokojowych. Pierwotny plan ofensywy na zachodzie, w ogólnych zarysach przypominał plan niemiecki z r. 1914. Jasnym jest, że plan ten byłby zakończył się niepowodzeniem, gdyż na drodze ofensywy niemieckiej prowadzonej przez Belgię, stały odziały brytyjskie pod dowództwem gen. Gorta. Wypracowany został nowy plan, przez gen. Mansteina, szefa sztabu Rundstedta. Manstein wypracował plan skierowania głównego wysiłku przez Ardenne, twierdząc, że nieprzyjacieli nigdy nie dopuściłby do możliwości użycia przez Niemców znacznej ilości broni pancernej w tym tak trudnym terenie. Ze względu na oryginalność planów Mansteina odbiegających daleko od zwykłej rutyny sztabowej, generałowie niemieccy

ustosunkowali się b. krytycznie do nich. Zdołał on jednakże przekonać Hitlera, który im narzucił przyjęcie tego planu.

Gdy rozpoczęła się ofensywa niemiecka we Francji generałowie niemieccy nie chcieli wierzyć własnemu szczęściu. Jak wyraził się Rundstedt, był on zdumiony brakiem poważniejszego oporu francuskiego na Mozle, której broniono zaledwie kilka drugorzędnych dywizyj francuskich, nie posiadających zupełnie broni przeciwpancernej. Sam fakt, że „poglądy” Hitlera okazały się słuszne pomimo sprzeciwu generałów, upoiły go i jeszcze bardziej utrudniły wszelkie dyskusje z nim.

Okolo 20 maja 1940 wojska pancerne Kleista osiągnęły ujście Sommy koło Abbeville, grożąc odcięciem Brytyjczyków od morza.

(Uwaga redakcji „Sunday Dispatch” — rewelacje Rundstedta, że czołgi niemieckie zostały powstrzymane w swoim ruchu w dniu 23 maja są niezmiernie istotne, ponieważ wg. oficjalnych brytyjskich sprawozdań, ewakuacja brytyjska z Dunkierki, rozpoczęła się zaledwie 26 maja 1940).

Kleist oświadczył, że gdy otrzymał on powyższy rozkaz, zdecydował się go zignorować i wydał rozkaz swoim czołgom zajęcia Hazebrouck oraz odcięcia odwrotu wojskom brytyjskim. Otrzymał on jednakże, utrzymany w tonie katagorycznym, rozkaz kwatery głównej, zatrzymania ruchu swych czołgów i wycofania ich na wschód od linii Kanatu, na której pozostały one przez 6 dni.

W międzyczasie wojska brytyjskie kontynuowały swój odwrot, budując równocześnie pozycje obronne na wschód od Dunkierki celem przykrycia odwrotu. Dopiero po 3-ch dniach generałowie niemieccy uzyskali pozwolenie wznowienia natarcia — tym razem na pozycje umocnione Brytyjczyków. Gdy natarcie niemieckie rozwijało się pomyślnie, zostało powstrzymane nowym rozkazem Hitlera — wycofania wszystkich wojsk pancernych, które miały być przerzucone na południe.

Gdy w parę dni później Kleist spotkał Hitlera na lotnisku w Cambrai i odważył się powiedzieć, że została zmarnowana wielka sposobność, Hitler odpowiedział, że zdaniem jego Brytyjczycy nie wezmą więcej udziału w tej wojnie.

Otoczenie Rundstedta było przekonane, że Hitler posiada głębsze motywy, gdy wydawał swój rozkaz powstrzymujący natarcie czołgów niemieckich na Dunkierkę.

(Te przekonania o głębszych motywach decyzji Hitlera, pogłębiły się potem przez jego zagadkowe stanowisko w stosunku do planów inwazji Wysp Brytyjskich. Jak powiedział gen. Blumentritt, interesował się on b. mało planami tymi, a właściwie nie interesował się nimi prawie zupełnie. Już w połowie sierpnia mało kto wierzył w to, że zamierza on naprawdę realizować plany inwazji, a we wrześniu rozpoczęło redukcję koncentracji wojsk niemieckich.

3,1 miliarda dolarów kosztowała „strategiczna rezerwa materiałowa” w Stanach Zjednoczonych, obejmująca te surowce, których brak mógłby wystąpić podczas przyszłej wojny.

Wynalazcę maszyny do pisania najpierw wygwizdanó. Żaden technik, żaden mechanik francuski nie chciał uwierzyć, że na maszynie do pisania można pisać szybciej niż ręką i dopiero, gdy sam konstruktor Edward de Fayol przekonał widzów, Amerykanin Remington odkupił od niego patent na Stany Zjednoczone.

R. J.

czy wiecie, że...

Co pisze „Socialistycznej Wiestnik”

SOWIECKI ANTYSEMITYZM

M. p., we wrześniu

Silny antysemityzm w Rosji sowieckiej jest niezaprzeczoną faktom, którego widzieć nie chcą tylko uparci ślepy. Nas, Polaków, zjawisko to interesuje również z tego punktu widzenia, że administracja warszawska niewolniczo kopiując sowieckie wzory, również prowadzi antysemicką kampanię, pokrywając to szumnie brzmiącymi deklaracjami.

Niezbita dowody sowieckiego antysemityzmu znajdujemy w poważnym organie pt. „Socialistycznej Wiestnik”, który jest świetnie redagowany przez wybitnych znawców zagadnień sowieckich w Ameryce.

Ostatnio objawem antysemityzmu w Rosji sowieckiej zajęł się

DROBIAZGI

Rodzaje bydła w Polsce

Profesor szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dr Malicki jest specjalistą w dziedzinie hodowlanej. Do tego właśnie profesora zwrócił się niedawno wydział pogadarek rolniczych „Polskiego Radia” z propozycją napisania popularnej prelekcji na temat hodowlanej.

Po kilku dniach prof. Malicki przedłożył w radio tekst swej pogadanki, którą zatytułował „Czerwone bydło w Polsce”.

Jakież było zdumienie profesora, gdy otrzymał z powrotem swój rękopis z prośbą, by... zmienił tytuł pogadanki.

Autentyczne!!

wybitny znawca aparatu technicznej partii komunistycznej, B. Nikołajewskij, który w artykule pt.: „Na kapitańskim mostku w Kremle”, umieszczonym w wyżej wspomnianym „Socialistycznym Wiestniku” (Nr. 5 z 1946 roku), pisze co następuje:

„Pierwszą ofiarą konfliktów wewnętrznych padł MECHLIS, który w latach przedwojennych odgrywał wielką rolę w „Orgbiuro” (biurze organizacyjnym partii komunistycznej - Red.) i był kierownikiem „Politupriawlenia” (za rządzą politycznego - Red.) armii czerwonej. Położenie jego mocno poderwało jego działalność w charakterze nadzwyczajnego pełnomocnika do obrony Krymu, gdzie miał szereg zajęć z dowództwem wojskowym, do którego działalności się wtrącał. Zasadniczą jednak przyczyną jego upadku było jego żydowskie pochodzenie. Niemcy zrobili z niego główny cel swej agitacji antysemickiej, w każdej prawie odezwie podkreślając, że prawdziwym dowódcą armii czerwonej jest Żyd. Odezwanymi tymi, Niemcy dosłownie zasypywali front rosyjski i, przyznać to należy, że wielu się temu przysłuchiwało.

„Kampanię wewnątrz partii przeciwko Mechlisowi uosobiał ówczesny sekretarz i członek „Orgbiura”, M. K. Szczerbakow, który nalegał na konieczność sparaliżowania propagandy niemieckiej przez usunięcie w ogóle wszystkich Żydów ze szczególnie wybitnych stanowisk w partii i w aparacie państwowym. Nie czekając na ogólne rozstrzygnięcie sprawy, Szczerbakow jeszcze w końcu 1941 roku przystąpił swą władzą do „czystki” moskiewskiej organizacji partii z Żydów.

„Żydom, zajmującym najbardziej wybitne stanowiska, i których nie można było usunąć bez należytej podstawy, „przezieplano” różne, różne sprawy. Tak np. Pierczyka, jedyne Żyda, który zajmował stanowisko sekretarza komitetu okręgowego (im. Dzierżyńskiego) oskarżono o jakiś udział w starych sprawach opozycji i zesłano do obozu koncentracyjnego, na poręby leśne na północnym Uralu, pozostałych zaś po prostu usuwano lub przenoszono na jakiegokolwiek drobne techniczne stanowiska. Później, w 1942/43 roku, czystka ta była doprowadzo-

POLSKA WÓDKA
czysta wyborowa - 45 o/o

POLSKA WÓDKA
czysta cytrynowa - 48 o/o

Najlepsza wódka wyrabiana we Włoszech
DISTILLERIA RODA GIORGIO
BOLOGNA, via Malcontenti Nr 9.

Spiryтус - Likieri - Syropy

